

РЕШЕНИЕ

№ 5753

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6400** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „К. Б. ЕООД енд Ко“ КД със седалище в [населено място], чрез юрк. Ч., срещу заповед № 489/09.05.2023г. на председателя на КЗП, с която на жалбоподателя е наложена забрана да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1 от ЗЗП, като предоставя на потребителите, чрез етикети, поставени пред стоките, предлагани за продажба в стопанисваните от него търговски обекти, вкл. и за „рулца от раци свежи“ и „сурими скариди мариновани“, невярна информация за състава на стоките, с което въвежда в заблуждение потребителите и това би могло да повлияе при вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел, ако не е използвана тази нелоялна заблуждаваща търговска практика.

В жалбата се посочва, че ответникът не е изяснил изцяло фактическата обстановка като не взел предвид, че дружеството незабавно е предприело коригиращи действия, както и че става въпрос за изолиран случай. Поради това административният орган е могъл да издаде предписание с конкретни действия. Същото не е направено и не е изяснен мащаба на нарушението предвид обема на дейността на веригата на територията на цялата страна. Не е налице трайно и умишлено поведение от страна на търговеца, което да се квалифицира като заблуждаваща нелоялна търговска практика. Поради това се иска отмяна на процесната заповед. Претендират се разноси.

Ответникът – Председателят на Комисия за защита на потребителите, в становище от

05.07.2023г. оспорва жалбата. Поддържа, че процесната заповед е издадена от компетентен орган в предписаната от закона форма и при спазване на процесуалните правила. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното:

На 17.03.2023 г. служители на ответника са извършили проверка в търговски обект на [улица], [населено място], стопанисван от жалбоподателя. Установено е, че е изложен за продажба хранителен продукт с описание на етикет пред него „рулца от раци свежи“ 100 гр., при условие, че поставеният от производителя трайно залепен етикет върху опаковката е за „рулца от сурими охладени“ със съставки: сурими – 41% месо от риба, стабилизатори и др. Същото се установява и за хранителен продукт „сурими скариди – мариновани“ 320 гр., при условие, че върху опаковката трайно е залепен етикет на чужд език „S. from surimi – in brine“ с тегло 320 гр. и тегло на сурими – 200гр., със съставки: сурими скариди 62,6%, сурими 45%, тихоокеански хек 41%, стабилизатори и др. За проверката е съставен протокол № К-2755381 от 17.03.2023г., връчен на представител на жалбоподателя на същата дата, в който са изискани документи за произход на двата вида стоки. Приложен е снимков материал на етикета на чужд език върху стоката „S. from surimi – in brine“, както и експедиционни бележки от 07.03. и 09.03.2023г. за рулца от сурими свежи 100гр. и от 07.03. и 14.03.2023г. за скариди сурими в марина -320 гр., със страна на произход Л.

На 26.04.2023г. е проведено заседание на КЗП, на което е взето решение по т.25 – протокол №16, оформено в оспорената Заповед № 489/09.05.2023 г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите. В мотивната ѝ част е посочено, че търговецът предлага невярна и подвеждаща информация за състава на предлаганите от него стоки, в това число: рулца от раци свежи и сурими скариди мариновани, като не обявява че същите съдържат сурими, а не раци и скариди. Изводът е направен на база съпоставка етикетите, поставени пред съответните стоки, и етикетите, поставени върху кутиите, в които стоките са опаковани от производителя. Прието е, че търговецът предоставя невярна информация, с която подвежда потребителя за състава на продуктите, които се предлагат. Поради това потребителите могат да вземат своето решение, основано на етикета пред стоката, което не биха взели без използването на търговската практика. Това поведение е квалифицирано като нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, пр.1 във връзка с чл. 68г, ал.4 и чл. 68в от ЗЗП. Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 06.06.2023г., а жалбата срещу нея е подадена на 19.06.2023г., видно от разписка от куриер на л. 13.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от ПРАВНА страна следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА, като подадена в срок и от легитимирано за това лице с правен интерес. Съгласно чл. 68л ЗЗП, когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговска практика. Заповедта представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, тъй като непосредствено засяга права, свободи и законни интереси на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л ЗЗП.

Обжалваната заповед е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите, съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта точно е описано какво представлява нелоялната търговската практика, а именно в подвеждаща информация, предоставена върху етикети пред стоките в магазина „рулца от раци свежи“ и „сурими скариди мариновани“, относно състава на стоките. В единия случай, че същият е от раци, а в другия – от скариди, при условие, че и в двата случая съставът включва месо от риба.

Не се установяват съществени процесуални нарушения в административното производство. Изводите си решаващият орган е направил въз основа на констативен протокол, снимков материал и експедиционни бележки, събрани от длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл. 165, ал. 3, т. 2 и чл. 193 ЗЗП. Заповедта е издадена след съответно решение на КЗП, в съответствие с изискването на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП.

Административният орган правилно е издирил и приложил материалния закон по отношение на стоката „рулца от раци свежи“ – чл. 68в, във връзка с чл. 68д, ал. 1, пр.1 ЗЗП. В съответствие с нормата на чл. 68в ЗЗП се забраняват нелоялните търговски практики. Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В случая безспорно е налице такава практика, тъй като към 17.03.2023г. в търговския обект на жалбоподателя се предлагат стоки за продажба. От друга страна, съгласно дефинитивната норма на чл. 68д, ал. 1 ЗЗП, търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

1) търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща за средния потребител. В случая в магазина на жалбоподателя са поставени етикети пред стока, чието наименование не съответства на изписаното върху етикета, поставен от производителя и на състава, посочен от него. Т.е. не се предлага стоката рулца от раци свежи, а стока рулца от сурими, която не съдържа рачешко месо, а месо от риба. Не е налице невярна и подвеждаща информация обаче по отношение на стоката сурими скариди мариновани, защото това наименование съответства на наименованието на етикета върху опаковката, поставен от производителя. И в двата случая присъства наименованието „сурими“, от което става ясно, че не става въпрос за истински скариди, а за сурими - месо от риба, пресовано под форма на скариди.

2) търговската практика е заблуждаваща, когато има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. По силата на § 13, т. 31 от ДР ЗЗП „търговско

решение“ е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не. В случая потребителят може да вземе решение да закупи съответната стока, подведен от описанието ѝ върху етикета, поставен пред нея, без да прочете етикета, поставен върху опаковката и да установи различното съдържание на продукта, в частта за стоката „рулца от раци“. Средният потребител може да формира търговско решение, което не би взел, ако е запознат предварително с информацията, че посочената стока не съдържа рачешко месо, а месо от риба. Липсва такава възможност обаче при стоката сурими скариди мариновани, доколкото и от двата етикета – от този пред стоката, и от този, залепен на опаковката ѝ, става ясно, че става въпрос за сурими продукт.

Жалбоподателят не отрича установеното при проверката като в жалбата си сочи, че става въпрос за изолиран случай в един магазин, и не е практика в останалите такива 62 магазина на територията на цялата страна, в които се предлагат над 20 000бр. артикули. Съдът не споделя тези доводи, доколкото увреждането на интересите само на един потребител е достатъчно, за да се приеме, че е налице нелоялна заблуждаваща търговска практика (в този смисъл решение на СЕС по дело C-388/2013). Поради това е достатъчно, че етикетът само пред едната стока – предмет на процесната заповед – рулца от раци свежи, съдържа подвеждаща информация, за да е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика. Ирелевантно е дали закупените количества са големи или малки, както и за колко стоки е допуснато нарушението, тъй като подобен факт не е въведен в хипотезата на нарушената правната норма. Същият би могъл да има отношение при определяне на санкцията в евентуално административнонаказателно производство спрямо жалбоподателя, но не и в производството по налагане на принудителна административна мярка. Вярно е, че направеният извод от ответника не следва да се обобщава и спрямо стоки, за които не са направени такива констатации при проверката, но включената в тях стока рулца от раци свежи е достатъчна, за да се направи извод за допуснатата от търговеца нелоялна търговска практика. Още повече, че с такова наименование стоката фигурира в експедиционните бележки на доставчика, което означава, че случаят е относим към всички обекти на жалбоподателя и всички доставки на тази стока от този доставчик. Не се доказва и твърдението на жалбоподателя, че търговската практика е преустановена, като незабавно са предприети коригиращи действия. Дори да е така обаче принудителната административна мярка има за цел не само да пресече, преустанови вече започнало и продължаващо правонарушение, но и да предотврати за в бъдеще прилагането на същата практика. По този начин се вменява на жалбоподателя да се въздържа изобщо занапред от прилагането на тази практика по установения от контролния орган начин. Да се приеме обратното, а именно, че ограничението на забраната важи единствено докато трае нарушението, би било в противоречие с целта на закона да се осигури защита на икономическите интереси на потребителя при придобиването на стоки и услуги при нелоялни търговски практики и способности за продажба.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на оспорвания административен акт не са допуснати нарушения на

материалния и процесуалния закон. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, II отделение, 41 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К. Б. ЕООД енд Ко“ КД със седалище в [населено място], чрез юр. Ч., срещу заповед № 489/09.05.2023г. на председателя на КЗП.

ОСЪЖДА „К. Б. ЕООД енд Ко“ КД да заплати на КЗП юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: